

Mieczysław Haftka

Baldram, pow. Kwidzyn

Informator Archeologiczny : badania 3, 225-226

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BALDRAM, pow. Kwidzyn

Museum Zamkowe w Malborku

Badania prowadził mgr Mieczysław Haftka.

Finansowało Museum Zamkowe w Malborku.

Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesno-średniowieczne, osada z przełomu okresu halstackiego i lateńskiego.

Grodzisko wyżynne, położone na wysokim, wschodnim brzegu doliny Wisły, ok. 4 km na północ od Kwidzyna. Majdan nieznaosnit pogłębiony /dwie płytkie niecki/. Od strony wschodniej do grodziska dostępu bronią: poprzeczny wał ziemny i fosa. Z pozostałych stron bardzo strome wysokie zbocza.

Wykop I - o wymiarach 3 x 10 m wytyczony został w południowo zachodniej części grodziska w mniejszej niecce majdanu. Warstwy kulturowe przykrywał /1,80 m/ "płassos" ziemi przemieszanej z niewielką zawartością drobnego materiału ceramicznego z różnych okresów, drobnych węgli drzewnych i grudek przepalanej żółtej polepy. Przepuszczalnie jest to rozsypano wału obronnego zniwelowanego podczas prac rolnych. Drugi poziom stanowiły warstwy wczesnośredniowieczne z interesującym materiałem ceramicznym. Trzeci poziom - warstwy przełomu okresu halstackiego i lateńskiego. Zostały one zniszczone przez osadnictwo wczesnośredniowieczne i zachowały się tylko fragmentarycznie w postaci małych soczewek. Mimo zniszczenia najniższy poziom osadniczy dostarczył sporą ilość ceramiki typowej dla tego okresu na Powiślu i w Prusach.

Wykop II - o wymiarach 1,5 x 40 m wytyczony we wschodniej .

osęści grodziska, przecinał wał obronny i fosę. W partii przy-ważowej odkryto dużą ilość ceramiki w tym prawie całe dwa na-czynia, dwustożkowate, kości zwiersęce, łuski ryb, szydło koś-ciane, nóż żelazny. Zaobserwowano w tym miejscu także istnienie silnie zniszczonej konstrukcji drewnianej. Trudno w tej chwili określić jej funkcję. Po zewnętrznej stronie wału obronnego znaj-dowała się bardzo szeroka, głęboka fosa. Nie uchwycono jej do-kładnych wymiarów.

W świetle dotychczasowych spostrzeżeń wyróżnić można dwie fazy osadnicze: 1/ osada z przełomu halstackiego i lateńskiego, 2/ grodzisko VIII - X wiek. Badania będą kontynuowane w przyszłym roku.

BARTOŁTY WIELKIE, pow. Olstyn
Stanowisko 1

Zespół do Badań Etnogenesy
Słowian IHKM PAN w Warszawie

Badania prowadziła mgr Barbara Balke.
Finansował IHKM PAN w Warszawie w ra-mach Zespołu do Badań Etnogenesy Sło-wian w Polsce Płd.-wsch. Pierwszy se-son badań. Osada z VI - VII w.

Stanowisko usytuowane jest u stóp niewielkiego wzniesienia, na terenie schodzącym łagodnie ku płd. brzegowi jez. Tumiańskiego. Odległość od jeziora ok. 50 m. Badania sondażowe prowadzone w o-kresie od 2.VIII do 17.VIII.69 miały na celu sfinalizowanie oraz weryfikację stanowiska znanego z literatury jako omentarsysko z okresu wczesnej epoki żelaza zawierające również pojedyncze gro-by z okresu wędrówek ludów. Wyniki prac przeprowadzonych na dwóch